

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ἀνέκδοτον ιστορίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπερ ὅμως δὲν ἐξετυλίχθη εἰσέτι. Εἰς ὅμως τῶν μικροτέρων παπύρων ἐκτυλίχθαι περιέχει τὴν ιστορίαν τῆς Κορίνθου τοῦ Ἄργους καὶ τῆς Σπάρτης, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Κορινθίου στρατηγοῦ Τιμολάου καὶ ἀναφέρει δύο ἀνέκδοτα τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα εἶναι ἀπόσπασμα σπουδαιότητος καὶ ἀπολεσθέντος ἔργου τῶν Ἑλλήνων ιστορικῶν Ἐφόρου καὶ Θεοπόμπου.

Ἄλλος πάπυρος περιέχει σχόλια τοῦ Β' βιβλίου τοῦ Θουκυδίδου ἀποτελοῦντα ἀπάντησιν εἰς τὰς κρίσεις Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασέως. Ὅμοιως ὑπάρχουν πάπυροι ἀναγράφοντες ἐξαμέτρους ὕμνους πρὸς τὸν Ἑρμῆν, ποιήματα τῆς Σαφφούς, ἓνα διθύραμβον τοῦ Βαχυλίδου, καὶ τὸ χειρόγραφον τῶν μελιᾶδων τοῦ Κερκίδα ἐξ 70 στίχων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐσώζοντο μέχρι τοῦδε μόνον οἱ 14 στίχοι.

Μεγίστης ἐπίσης σημασίας εὕρημα εἶνε καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Χριστοῦ μετὰ τῶν μαθητῶν εἰς τὸν Ναὸν καὶ εἰς τὴν συζήτησιν πρὸς τοὺς Φαρισαίους.

Τὰ ἀνευρεθέντα ἀποσπάσματα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦτου εἶνε ὑψίστης ἀρχαιολογικῆς σημασίας, καθότι περιλαμβάνουν πλείστα φράσεις μὴ περιεχομένας εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην καὶ ὁποῖαι θὰ προκαλέσουν εὐρυτάτην συζήτησιν.

Τέλος ἀνευρέθησαν καὶ πλείστα φύλλα ἐκ Λατι-

νικοῦ χειρογράφου τοῦ Κατιλίνα, τοῦ Σαλουστίου καὶ ἄλλων.

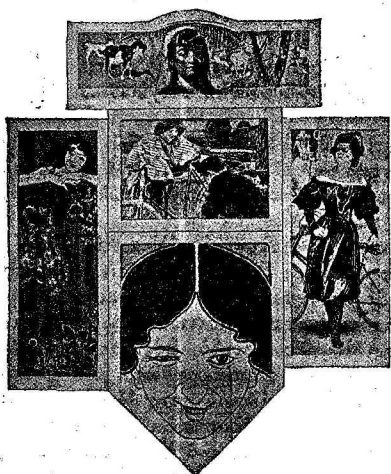
Οἱ ἀνευρόντες τοὺς παπύρους τούτους Ἀγγλοι ἐδήλωσαν ὅτι θὰ ἐκδώσουν προσεχῶς αὐτοὺς.

Μεγάλῃ σημασίᾳ ἀποδίδεται εἰς τὰ τελευταῖα εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Σπόρτης καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἀνακαλυφθείσας «πηλίνας προσωπίδας», αἵτινες ἔχουν σπουδαιότητα διὰ τὴν ιστορίαν τῆς Τέχνης, ἀνάγονται δὲ εἰς τὴν 6ην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα.

Παριστάνουν ὅλα μορφὰς ἐκ τοῦ φυσικοῦ εἰλημμένας, τὸ ὅποιον ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ Ἕλληνες γλύπτει τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἰργάζοντο κατὰ τρόπον ἐντελῶς πραγματιστικόν. Αἱ ὀρθοκέραμοι αὐταὶ ἐκσφύον τὴν στέγην οἰκοδομήματός τινος, πιθανόν ναοῦ. Ἐκ τῶν εὐρημάτων τούτων βεβαιούται ὅτι ἡ Σπάρτη ἦτο χώρα ἐν ἣ κατ' ἐξοχὴν ἀνεπτύχθη ἡ Τέχνη. Εἶνε ἄλλως τε γνωστὸν ὅτι τὸ ἀρχαιότερον καὶ τελειότερον ἐργαστήριον ὑπῆρχε ἐν Σπάρτῃ.

Ἐτι σπουδαιότεραι εὐρήματα ὑποτίθεται ὅτι θὰ εὑρεθοῦν εἰς θέσιν «Ἀμύκλαι», ὅπου εἶνε κέντρον ἀρχαιολογικόν. Ἐκεῖ γνωστὸν εἶνε ὅτι εὕρισκετο ὁ περίφημος θρόνος τοῦ Ἀμυκλαίου Ἀπόλλωνος.

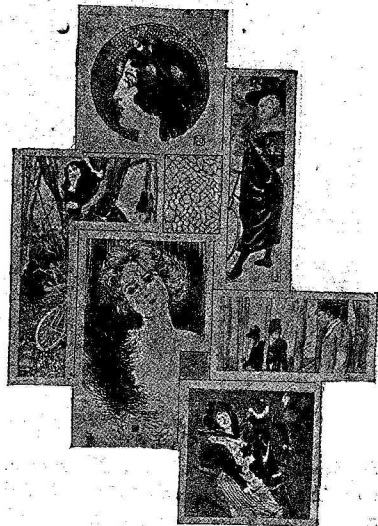
Νῦν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομήματος ὑπάρχει ὁ ναὸς τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ὅστις πρέπει νὰ καταδειχθῇ διὰ τὸ ἔλθουν εἰς φῶς τὰ σπουδαῖα εὐρήματα. Ἡ Βαυαρικὴ Κυβέρνησις ἤτις ἐνεργεῖ τὰς ἀνασκαφὰς εἶνε πρόθυμος νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν δαπάνην.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ

ΔΕΛΤΑΡΙΩΝ

Εἰς τὸν προκηρυχθέντα διαγωνισμόν τῶν Εἰκονογραφημένων δελταρίων ἀπεστάλησαν ἐν ὧν 136 δελτάρια. Ἐκ τούτων τὰ περισσότερα (16) ἀπέστειλε τὸ Ὀχρόδευκον Κεῖνον (Ἀθῆναι). Ἡ δεσποινὶς Ε. Δημητριάδου 12, ὁ Ταξειδιώτης Σ* 9, αἱ δεσποινίδες Ἀθηνᾶ Γαϊτανοπούλου (Κ]πολις) καὶ Εὐρυδίκη Ἰωαννίδου (Σάμος) 8, αἱ δεσποινίδες Φρόσω Εὐθυμιάδου, Νίνα Χαραμῆ, Κατίνα Νικολάου, Λίτσα Λέκα ἀνὰ 6, οἱ κ. κ. Νικ. Σεκ., Π. Φιλόπουλος, Δ. Κανελλόπουλος, Ν. Ἀργυριάδης (Ἀθῆναι) ἀνὰ ἀνὰ 4, τὰ δὲ λοιπὰ ἀπεστάλησαν ἀνὰ ἓν ἢ δύο ὑπο διαφόρων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αποτελουμένη ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Πινακοθήκης» καὶ τῶν κ. κ. Σπ. Πασχάλη καθηγητοῦ τῶν τεχνικῶν μαθημάτων καὶ Β. Παπαγιαννακοπούλου, ἀπεφάνθη ὅτι ἐκ τῶν σταλέντων δελταρίων ἀπολύτως κρινόμενον οὐδὲν εἶνε ἄξιον νὰ βραβευθῇ, οὐχ ἥττον σχετικῶς πρὸς τὰ ἀποσταλέντα βραβεύεται ἡ Ἀνὰ Πανσιν, ἣν ἀπέστειλε τὸ Ὀχρόδευκον Κεῖνον. Ὁ βραβευθεὶς παρακαλεῖται νὰ ἀνακοινώσῃ ἡμῖν τὸ πρηγματικὸν ὄνομά του διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἐπαθλόν.

Τὸ βραβευθὲν δελτάριον θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προδεχὲς φύλλον.